

Ο ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΤΑΦΟΣ.

Ἡ κυρία Δαμφρεβίλλ, πλουσία χήρα ἐκ Παρισίων, διέτριβε πρὸ τινων ἐτῶν ἐπὶ τινας χειμερινὰς ἐβδομάδας ἐν Λονδίῳ παρὰ τῇ φιλικῇ οἰκογενείᾳ τραπέζιτου τινός, ὃν οὐ εἶχε προσκληθῇ. Ἰπὸ τῶν ξενιζόντων αὐτὴν ταχέως ἐγνωρίσθη μετὰ διαφόρους κύκλους τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας καὶ συχνάκις προσεκαλεῖτο εἰς παντὸς εἶδους πανηγύρεις καὶ οἰκογενειακὰς διασκεδάσεις.

Ἐσπέραν τινὰ εἶχε προσκληθῇ εἰς οἰκογενειακὴν τινα ἐσπερίδα, εἰς τὴν ὅποιαν οἱ ξενιζόντες αὐτὴν φίλοι δὲν ἡδυνήθησαν νὰ λάβωσι μέρος ἕνεκα αἰφνιδίου τινός κωλύματος. Ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ χρόνος περὶ τὸ μεσονύκτιον, ἡ κυρία Δαμφρεβίλλ ἠθέλησε ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν κατοικίαν της παρὰ τῷ τραπέζιτῳ, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ καιρὸς ἦτο βροχερὸς καὶ χιονόδης, ἠναγκάσθη νὰ ἐπιβῇ ἀμάξης τινός, ἣν οἱ ὑπηρεταὶ ἐμίσθωσαν τῇ διαταγῇ τοῦ οἰκοδεσπότου ἐκ τῆς πλησιεστάτης δημοσίας πλατείας. Αὐστράχως ὁ οἰκοδεσπότης δὲν ἡδυνήθη νὰ συνοδεύσῃ αὐτήν, ἐπειδὴ οἱ λοιποὶ ἔνοι δὲν εἶχον εἰσέτι ἀναχώρησιν. Ἡ κυρία Δαμφρεβίλλ ἀνέβη μόνη ἐπὶ τῆς ἀμάξης, οὐδὲν κίνδυνον ὑποπεύουσα· ἐφόρει πολυτελεστάτην ἐνδυμασίαν τοῦ χοροῦ καὶ ἦτο κεκοσμημένη διὰ λαμπροτάτων ἀδαμάντων, ἕνεκα δὲ τοῦ ψύχους ἐσκεπάζετο μετὰ πολυτιμώτατον διφθέρινον ἐπενδύτην. Ὁ ἀμαξηλάτης, ἰδὼν τὰ πολυτιμώτατα ταῦτα κοσμήματα τῆς κυρίας, καὶ ἀναλογισθεὶς τὸ σκότος τῆς προκχωρηκυίας νυκτός, τὴν ἐρημίαν τῶν ὁδῶν καὶ τὴν παντελῶς ἀνύποπτον ἀμεριμνησίαν τῆς κυρίας, ἀπεφάσισε νὰ ἐπωφεληθῇ τὴν ἔκτακτον ταύτην εὐκαιρίαν. Ἀποκλίνας ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς τὴν κατοικίαν τῆς ἐν λόγῳ κυρίας, εἶχεν ἡδὴ προχωρήσει εἰς ἐρημὸν τινα συνοικίαν τοῦ Λονδίνου, ὅτε δὲ μετὰ τινος στιγμῆς ἡ κυρία Δαμφρεβίλλ ἀπαρῶσα διὰ τὸ μῆλός τοῦ ταξιδίου ἀνέστυρε τὸν καλύπτοντα τοὺς ὀφθαλμούς της πέπλον καὶ παρετήρησε διὰ τοῦ παραθύρου τῆς ἀμάξης τὸ μέρος ἔνθα εὐρίσκετο, εἶδε μετ' ἐκπλήξεως, ὅτι ἡ ὁδὸς ἦγεν εἰς τὰ ἐξω τῆς πόλεως καὶ διὰ εἰς ὅλως ἐρημὸν καὶ σκοτεινὸν τόπον. Ἐκρούσε λοιπὸν σφοδρῶς τὸ πρὸς τὴν θέσιν τοῦ ἀμαξηλάτου βλέπον παραθύρον καὶ διέταξεν αὐτὸν νὰ σταματήσῃ. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ὁ ἀμαξηλάτης δὲν ὑπῆκουσεν εἰς τὴν προσταγὴν της, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἤλανεν ἐτι μᾶλλον τὸν ταχέως καλπάζοντα ἵππον του, ἡ κυρία Δαμφρεβίλλ ἀπέσπασε τὸν ἐπὶ τοῦ προσθίου τοῖον κρεμάμενον πίννακα, περιέχοντα τὸ τιμολόγιον καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀμάξης, καὶ συντρίβουσα τὰς ὕλους τῶν παραθύρων ἠπέλκει μεγαλοφώνως τὸν ἀμαξηλάτην ὅτι, ἂν δὲν ἐπέστρεφεν ἀμέσως εἰς τὴν κατοικίαν της, δὴ τὸν κατήγγελλεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν παραδίδουσα τὸν ἀποσπασθέντα πίννακα. Ὁ ἀμαξηλάτης τότε, εἶτε διότι εἶχε φθάσῃ εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐξέλεξε πρὸς διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος εἶτε διότι ἐνόμιζεν ὅτι αἱ ἀπειλαὶ τῆς κυρίας δὲν τῷ ἐπέτρεπον πλέον μακροτέραν ἀναβολήν, ἐπήδησεν ἀπὸ

τῆς θέσεώς του καὶ παρουσιάσθη εἰς τὴν μίαν θυρίδα τῆς ἀμάξης. Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν κατώρθησεν εὐτυχῶς ἡ κυρία Δαμφρεβίλλ, κρατοῦσα στερεῶς τὸν πίννακα εἰς τὰς χεῖρας, νὰ πηδήσῃ ἐκ τῆς ἐτέρας θυρίδος καὶ ὠδήσασα τὴν πρὸ αὐτῆς εὐρισκομένην ἀκλείδατον θύραν ἐνὸς κικλιδαίματος νὰ εἰσέλθῃ εἰς περίφρακτον τινα χώρον, τὸν ὅπου ἀνεγνώρισεν ἐκ τῶν πολυαριθμῶν ξυλίνων σταυρῶν καὶ πλακῶν, ὅτι ἦτο κοιμητήριον.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀμαξηλάτης εἰσῆλθεν ἀμέσως μετ' αὐτὴν εἰς τὸν περίφρακτον τοῦτον χώρον. Κατεδίωκεν αὐτὴν ἐπιμόνως, διότι ἐγνωρίζεν ὅτι δὲν ἐπρόκειτο πλέον περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἢ ματαιώσεως τοῦ σχεδίου του, ἀλλὰ περὶ τῆς σωτηρίας τῆς ἐλευθερίας του ἰσως δὲ καὶ τῆς ζωῆς του. Ἡ κυρία Δαμφρεβίλλ εἶχεν εὐτυχῶς προτρέξῃ τοῦ διώκτου αὐτῆς κατὰ μικρὸν τι διάστημα, ἡ δὲ νύξ ἦτο τόσο σκουτερὴ ὥστε καὶ ἡ ἀπόστασις ὀλίγων βημάτων ἤρκει νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ἀόρατον εἰς τὰ ὄμματα τοῦ διώκοντος αὐτὴν ἀμαξηλάτου. Αἰφνης ἡ φεύγουσα κυρία ἀπώλεσεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς τὸ στερεὸν ἔδαφος καὶ ἐβυθίσθη εἰς ἀνοικτὸν τινα τάφον, ὅστις ἔμελλε τὴν ἐπομένην ἡμέραν νὰ καλύψῃ τὸ πτώμα τεθνεώτος τινος. Ἡ κυρία Δαμφρεβίλλ ἐνόησεν ἀμέσως ὅτι ὁ τάφος οὗτος ἦτο τὸ μόνον ἄσυλον ὅπου ἡδύνατο νὰ τὴν ἀποκρύψῃ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ κακούργου ἀμαξηλάτου, καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμίαν κραυγὴν ἐξέτεμψεν. Εἶχεν ἀφανισθῇ ἀμέσως ὡς σκιά ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ ἀμαξηλάτου, ὅστις διέβαινε πλησίον τοῦ κρύπτοντος αὐτὴν τάφου, χωρὶς νὰ τὴν παρατηρήσῃ. Ἡ κυρία Δαμφρεβίλλ ἐσώθη.

Κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος τῆς νυκτός ἐκεῖνης περιεφέρετο ὁ ἀμαξηλάτης εἰς τὸ νεκροταφεῖον πρὸς ἀναζήτησιν τῆς γυναίκος, ἐκ τῶν χειρῶν τῆς ὁποίας ἐξηρτάτο ἡ ὑπαρξὶς του. Ἄλλοτε μὲν διὰ φοβερῶν ἀπειλῶν προσπαθεῖ νὰ τὴν ἐκφοβίσῃ, ἄλλοτε δὲ δια θερμοτάτων παρακλήσεων νὰ τὴν κάμψῃ, διαβεβαιῶν αὐτὴν δι' ἀγωτάτων ὁρκῶν ὅτι, ἂν ἐλάμβανεν ὀπίσω τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀμάξης καὶ τὸ τιμολόγιον, θὰ τὴν ἐφερέν εἰς τὴν κατοικίαν της χωρὶς οὐδὲν ὡς νὰ τὴν βλάψῃ. Ἀλλ' ἡ κυρία Δαμφρεβίλλ ἔμεινε σιωπηλὴ καὶ ἀκίνητος ὡς πτώμα ἐν τῷ τάφῳ της. Ἐπὶ τέλους, ἀφοῦ ἡ νύξ παρήρκετο καὶ ἤρχιζε νὰ ὑποφώσκη, ἠναγκάσθη ὁ ἀμαξηλάτης νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ νεκροταφεῖον καὶ νὰ φροντίσῃ διὰ τῆς φύγῃς περὶ τῆς σωτηρίας του.

Ἡ κυρία Δαμφρεβίλλ ἔμεινε ἐν τῷ τάφῳ κεκρυμμένη μέχρι τῆς πρωῆας. Δύο ὥρας μετὰ τὴν ἀναχώρησίν της ἐκ τοῦ κοιμητηρίου, ἡ καταγγεῖλια κατὰ τοῦ κακούργου ἀμαξηλάτου καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ τιμολόγιον τῆς ἀμάξης του εὐρίσκοντο εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου, ἐντὸς δὲ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ ἀμαξηλάτης συνελήφθη καὶ μετ' οὐ πολὺ κατεδικάσθη εἰς πολυετὴ φυλάκισιν.

N. B.

κ. Ν. Μ. εἰς Κἄϊρον. Κατὰ λάθος ἀνηγγεῖλαμεν ὑμῖν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθ. ὅτι οἱ κληρονομήμενοι ἀριθμοὶ θὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τῷ 9^ῳ ἀρθ. Ἡ δημοσίευσίς αὐτῶν γενήσεται ἐν τῷ 10^ῳ ἀρθ. ὅστις θὰ φέρῃ τὴν ἀπὸ 15/27. Μαΐου ἡμέρ. — Διδάσκαλον ἐν Κεφαλληνίᾳ. Αἱ ὀνομαστικαὶ ὁ πατέρας, ὁ κύρακας κτλ. σχηματίζονται ἐκ τῆς αἰτιατικῆς τοῦ ἐνικοῦ, οὐχὶ τοῦ πληθυντικοῦ. Τὸ εἶναι νέα κατάληξις τῆς ὀνομ. τῶν ἀρσ. (πρὸς τὸ θηλ. ἢ μητέρα κτλ.). Ἐκ τῆς γενικῆς, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, δὲν σχηματίζεται ὀνομαστικὴ. Τὸ ἐν Κεφαλληνίᾳ (ἢ) ντροπῆς (ἐν τῇ φρ. εἶναι ντροπῆς) φαίνεται καὶ ἡμῖν παράδοξος τύπος ὀνομαστικῆς, οὐχ ἥττον ὁμοῦς δυναμέα νὰ ἐξηγησώμεν τὸ εἶναι ὀνομ. ὡς προσκολληθὲν ἐκ παρενοήσεως τῆς συγχῆς φράσεως· εἶναι ντροπῇ εἰς τὸν δεινὰ (εἶναι ντροπῇ εἰς τὸν ἐαυτὸ σου, ντροπῇ εἰς νεατά σου κτλ.), ὅπως καὶ ἐκ τῆς συγχῆς φράσεως: κρέμα εἰς τὸν ἄνθρωπο, κρέμα

εἰς τὴν ἐξυπνάδα του κτλ. δύναται κάλλιστα παρὰ τῇ λαῶ νὰ σχηματισθῇ σὺν τῷ χρόνῳ ἡ ὀνομαστ. κρέμας (κρέμας τὸν ἄνθρωπο). Τοιαύτη προσκόλλησις τοῦ εἰς καὶ τοῦ ν εἶναι συνηθετέρα ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως, τῶν συμφώνων τούτων ἀνηκόντων εἰς τὰ ἄρθρα τὸν καὶ τοὺς π. χ. Ἐκ τῆς συνηθους φράσεως εἰς τὸν ὄμο (βαστάω εἰς τὸν ὄμο μου κτλ.) ἐσχηματίσθη ἐν Κεφαλληνίᾳ ἡ ὀνομαστικὴ ὁ νῶμος (= ὁ ὄμος) ἐκ τοῦ πηγαινῶς τούτους ἰσχύουσιν ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐσχηματίσθη ἡ ὀνομ. Σουλάρου (= ἰσχύου). Ἐνταῦθα ἀναφέρομεν καὶ τὸ πασίγνωστον Σταμποῦλ ἐκ τοῦ εἰς τὴν πόλιν. Ὀνομαστικὴ ἐκ τῆς κλητικῆς, ἡ μᾶλλον αὐτὴ ἡ κλητικὴ ἀντὶ ὀνομαστικῆς ἔμεινε μόνον εἰς τὰς λέξεις παπὰ καὶ πάτερ, θαν ἀμέσως ἐπονται ταῦτα καὶ τὰ κύρια ὀνόματα τῶν ἱερέων ἢ μοναχῶν π. χ. Ὁ παπὰ-Νικολά, ὁ παπὰ-Γιάννης, ὁ πάτερ Ἀγγελος, ὁ πάτερ Σεραφίμ κτλ. — κ. Ε. Κ. εἰς Ἀλεξανδρείαν. Συνεμορφώθημεν.

Ἀνωνύμῳ εἰς Ἀγγλῶν. Ἡ ὑπόθεσις δὲν ἔχει ὡς ὑμεῖς νομίζετε, καὶ διὰ τοῦτο σὰς συμβουλευόμεν, ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς εἴθε μετριοφρονέστεροι, ἀφοῦ δὲν γνωρίζετε νὰ ἐκτιμήσητε τὰς δυσίας τῶν ἄλλων. — Δεσπ. Α. Δ. εἰς Βάρνην. Ἐλήφθησαν καὶ τὰ αἰτηθέντα θὰ λάβητε. — κ. Ι. Δ. Κ. ἐν Ρέθυμνον. Ἐπιστολὴ μας προηγείται. — κ. Α. Κ. Α. εἰς Βορδοσάνη. Ἐνεγράψαμεν, ἐλήφθησαν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Γ. Κ. εἰς Τραπεζοῦντα. Ἐλήφθησαν καὶ αἱ εἰκόνας ἀπεστάλησαν. — κ. Δ. Π. εἰς Κρίβολαν. Ἀποροῦμεν διὰ τὴν ἀπώλειαν. — κ. Μ. Μ. εἰς Μελιτοῦπολιν. Ἐνεγράφη καὶ ὁ ἐν Συμφερούπολει. — κ. Κ. Δ. Κ. εἰς Προῦσαν. Ἐλήφθησαν καὶ αἱ εἰκόνας ἀπεστάλησαν. — κ. Κ. Σ. εἰς Μεσσήνην. Ἐλήφθησαν. — κ. Μ. Α. Β. εἰς Γαλάζιον. Ἐνεγράψαμεν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. Περὶ τοῦ ἄλλου ζητηματος φροντίζομεν, ἀλλὰ μήπως τοῦτο ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ ἡμᾶς; ἡ αἰτία δέον νὰ ζητηθῇ ἀλλαχού.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ἀρχὴ ἱστορίας καὶ παράδοσις τοῦ κωδωνος. — Τὸ ἄσμα τῆς χελιδόνος. Διήγημα ἐκ τοῦ βίου ὑπὸ Δρ. Φρειδερίκου Αὐγούστου Λουδοβίκου Θεμεριάννου. — Ἡ ἀγωνία τοῦ ἀερονάουτου. — Ὁ Δαίμων. Διήγημα ὑπὸ Ι. Ι. Κρασόεβσκυ (συνέχεια). — Πινακοθήκη, ἥτοι ἐρημνεία τῶν εἰκόνων. — Ποικίλα. (Ἀγγλικά νοσοκομεία. — Πρόβλημα. — Πλῶμιον θέατρον. — Οἱ ὑπηρεταὶ τοῦ αυτοκράτορος τῆς Σινική. — Παράδοξος λίμνη. — Ἡ ἀρχαιοστῆ ἐφημερίς τοῦ κόσμου. — Λίαν ἐνδιαφέρουσα δίκη. — Ἀφῶνος ὡς ἰχθύς. — Τοκετὸς ἐξαδύμων. — Κορσικανικὴ ἡδὴ. — Κοῦκλαι τοῦ Ἑδισῶνος.) — Ἐπιστήμη καὶ Καλλιτεχνία. (Νέον ἰσπανικὸν δράμα. — Αἰμόρροια τῆς βύδος. — Ἡ μικροτάτη ἐφημερίς του κόσμου. — Αἰτία τῆς ἀδεξιότητος. — Πολύτιμα βιοῖα. — Ἡ ἐπίδρασις τῆς φαντασίας ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ σώματος.) — Ὁ Σωτήριος τάφος. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Πρίγκηψ Φερδινάνδος Χοενζόλλερν. Διάδοχος τῆς Ρουμανίας (ἐν σελ. 113). — Ἡ ὀνειροπολοῦσα. Εἰκὼν ὑπὸ H. Coomans (ἐν σελ. 117). — Παράδοξος φίλια. Εἰκὼν ὑπὸ H. Leutemann (ἐν σελ. 121).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΠΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψία. — Χάρτες ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελένη Frey & Seining, ἐν Λειψία.